

blive anvendte, medmindre den Anskuelse, jeg i saa Henseende nu nærer, skulde blive forandret, hvad jeg imidlertid ikke har Grund til at troe. Der vil altsaa ikke være nogen Risiko for det høie Thing ved at bevilge Pengene, da de, som sagt, ikke ville blive anvendte, uden at der er tilstrækkelig Grund tilstede dertil; men jeg lægger forøvrigt ikke stor Vægt derpaa. — Derimod er der en anden Post ved den grønlandste Mission, som jeg nødigere vilde see beskaaren; det er den Post, der vedrører Catecheternes Lønning, hvilken Post Uendingsforslaget Nr. 54 angaaer. Jeg troer ganske vist, at man gennem bedre lønede Catecheter bør stræbe hen til at virke bedre for det grønlandste Skolevesen, end hidtil er steet. Det er efter min Mening en Post, hvorpaa der ikke bør spares. Jeg skulde altsaa tillade mig at anbefale til Forfæstelse Udvalgets Uendingsforslag under Nr. 54, medens jeg ikke med Bestemthed modsætter mig Uendingsforslaget under Nr. 55, hvilket vil have tilfølge, at Bevillingen til den grønlandste Mission kan formindskes med 3,300 Rbd., istedetfor med 700 Rbd. — Jeg glemte i Begyndelsen af mine Udtalelser at erklære, at jeg ikke har Noget imod Udvalgets Uendingsforslag under Nr. 51, der gaaer ud paa, at der opføres efter Indtægtspost 1 en ny Conto: „Rente af den grønlandste Missions Capitaler.“ Det følger af mine Udtalelser, at efter den rette Opgjørelse vil der endnu ved dette Finantsaars Udløb være en Capitalfond. — Naar det allerede Udvalg under Nr. 52 har gjort Indstilling om at nedsætte Beløbet til Missionairenes Lønning, maa jeg erklære, at jeg meget vilde beklage, hvis det skulde blive Tilfældet, at det høie Thing fulgte dette Forslag, og jeg har dertil en særlig Grund, idet Missionairene have havt en Forventning, som de have gjort sig i Grønland, om gennem Sæbtillæg at erholde noget Mere. Det vil ikke være ude af det høie Things Erindring, at for et Aar siden blev der ingen Sæbtillæg paa Grund af, at Kornpriserne vare lave, medens det er ganske vist, at de grønlandste Missionairer ikke havde nogen Fornemmelse af, at det i dette Aar var billigere at leve i Grønland end i andre Aar. Missionssecretairen havde forudsat, at de vilde

faae Sæbtillæg, og havde medoptaget dette i den Calculé, han havde opstillet; Missionairene havde saaledes grundet Forventning om virkelig at faae Noget, det vil sige, en grundet Forventning, naar man seer Sagen fra deres Standpunkt, hvorimod jeg indrømmer, at, seet fra Rigsdagens Standpunkt herhjemme fra, stiller Sagen sig noget anderledes. Jeg troer heller ikke, at den foreslaaede Lønningsforhøielse er for stor. Imidlertid er det jo et Punkt, med Hensyn til hvilket jeg maa være belavet paa, at det høie Thing ikke vil følge mig, men jeg har dog fundet, at det var min Pligt at fremkomme med denne Udtalelse. — Jeg skal heller ikke modsætte mig det Uendingsforslag, der er stillet under Nr. 56, og som gaaer ud paa at nægte en Bevilling paa 1000 Rbd., som er paa-tænkt anvendt til Trykningen af grønlandste Lexica. Den Missionair, Kleinschmidt, som den allerede Ordfører omtalte, er i Besiddelse af et stort Sprog-talent og har udarbejdet et nyt grønlandst Lexicon, et Værk, som, hvis jeg har forstaaet Sagen ret, egentligt gaaer ud fra at gjengive Ordene efter den Maade, hvorpaa de udtales. Det forekommer mig, at hans Sprog-befræbelses med Hensyn til det grønlandste Sprog omtrent staae i Forhold til det tidligere almindelige grønlandste Skriftsprog. — forsaavidt man kan tale om noget saadant —, som den nyere danske Skrivemaade staaer til den conventionelle. Han har opholdt sig meest i Sydgrønland — det er, saavidt jeg mindes, ved Godthaabs Seminarium, han er ansat som Lærer —, og han har altsaa opfattet det grønlandste Sprog efter den Udtale, som der bruges. Som Følge deraf har man ikke i Nordgrønland villet hde hans Opfattelsesmaade den samme Anerkjendelse som den, den har faaet i Sydgrønland. Der er altsaa i Nordgrønland og Sydgrønland forskellige Anskuelser om, hvilken der er den rigtige Skrivemaade for det grønlandste Sprog. Af den Grund maatte Ministeriet — det er en Plan, som er lagt, førend jeg overtog Ministeriet — ansee det for rigtigst, at der, for at komme paa det Nene med, hvilket der var det Hensigtsmæssigste, blev udgivet Lexica baade efter Kleinschmidts Methode og efter den tidligere, som endnu er den, der i Nordgrønland nyder den største An-